

עליונים, התפקנו והזדרזו בכלי קרב אל הנחש, שהוא מקנן בהרים הגדולים, והוא הרג את אדם הראשון, ואת כל הדורות שהיו אחריו, ומשום זה הפרז יוצא בכל יום: מי שהורג את אותו הנחש שמקנן בהרים הגדולים, נותנים לו את פת המלך, שהיא תפלה, שיושב על המגדל, שנאמר בה מגדל עז שם יהו"ה בו ירוץ צדיק ונשגב. בניתים בא הרועה הנאמן בכמה צאן ושורים ותלשים, ומטה בידו, העלה עיניו למגדל, וראה איש אחר, עלם צדיק שמו, שהיה יושב על המגדל, וקשת בידו, והיה זורק חצים לנחש, והוה פזר גדול, והנחש לא היה מחשיב אותם.

והקשת היא לשון הפה, אגוז הקשת של הפה חוט השני, חוט של קשת, שבו היה הצדיק זורק חצים, שהם דברי תפלה, אל הנחש, והנחש לא היה מחשיב אותם, ולא בגלל חלשתו של אותו צדיק ח"י העולמים, אלא בגלל חלשתו של אותו שזרק אותם, שהוא הצדיק שלמטה ממנו, כשאינו שלם, ומשום כך לא החשיב אותם.

עד שבא רועה הנאמן ונטל חץ אחד וזרק אליו זה אחר זה בתפלתו. עד יפליח חץ כבודו של הנחש, שהוא סמא"ל אל אחר, ששם יסודו ועקרו, ומשום כך הכבד פועס. במה הוא כועס? במרה שהיא דבוקה בו, וזה סם המות, הנקבה שלו. הנזב שלו יותרת הכבד, נקראת יותרת, שאחר שעשתה נאופין היא נותנת שירים לבעלה, והנזב היא שפחה שלו, במרה פועס, ובנזב הורג. המרה היא הפרצוף שלו, היותרת - זנב שלו, כמו

ואזדרזו במאני קרבא לגבי חו"א, דאיהו מקננא בטורין רברבין, ואיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דהו אבתריה, ובגין דא פרוזא נפיק בכל יומא, מאן דקטיל ההוא חו"א דאיהו מקננא בטורין רברבין, יהבין ליה ברמא דמלפא, דאיהי צלותא, דיתיב על מגדלא, דאתמר בה (משלי יח) מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב.

אדהכי הא רעיא מהימנא קא אתי, בכמה עאנין ותורין ואמריין, וחוטרא בידיה, סליק עיניה למגדלא, וחמא חד בר נש עולימא צדיק שמייה, דהוה יתיב על מגדלא, קשתא בידוי, והוה זריק חצים לגבי חו"א, ודא איהו פזר גדול, וחויא לא הוה חשיב לון.

וקשתא איהו לישנא דפומא, אגוזא דקשתא דפומא, חוט השני חוט של קשת, דביה הוה צדיק זריק חצין, דאינון מלולין דצלותא, לגבי חו"א, וחויא לא הוה חשיב לון, ולא בגין חלישו דצדיק ח"י עלמין, אלא בגין חלישו דהוה דזריק לון דאיהו צדיק דלתתא מניה, פד לאו איהו שלים, ובגין דא לא חשיב לון.

עד דאתא רעיא מהימנא, ונטיל חץ חד וזריק לגביה, דא בתר דא בצלותיה, (שם זכג) עד יפליח חץ כבודו דחו"א, דאיהו סמא"ל אל אחר, דתמן יסודיה ועקרניה, ובגין דא הכבד פועס, במאי פועס, במרה דאיהי דבוקה ביה, ודא סם המות נוקבא דיליה, ונבא דיליה יותרת הכבד, יותרת אתקריאת, דבתר דעבידת נאופין יהיבת שיוריין לבעלה, ונבא איהי שפחה דיליה, במרה כעיס, ובזנבא קטיל, מרה איהי פרצוף דיליה, יותרת זנב דיליה,

פְּגוּוֹנָא דְאָדָם, דְּעֵבִיד לִיה פְּרָצוּף וּלְבַתֵּר זָנֵב,
 דְּהָאִי אָדָם רַע אֲתַקְרִי, וְדָא פְּגוּוֹנָא דְדָא, דָּא
 אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְחַיִּי, וְדָא אָדָם
 דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתֵּר דִּיפְלַח חִץ כְּבִדוֹ, זֶרַע יוֹרָה פּוּחֵץ לְגַבֵּי
 כְּלָה, יו"ד זֶרַע דְּאֲתַמְשֵׁף מִינִיה וְדָא
 ז', וְאֲתַמֵּר בָּהּ (שמואל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה,
 וְדָא בַת עֵינַן, בֵּית קְבוּל לְזֶרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָאִי,
 מְאִי מַטְרָה, דָּא יֵרַח בֶּן יוֹמוֹ, סִיְהֵרָא קְדִישָׁא,
 מַטְרָה אִיְהִי וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה זְעִירָא
 מְלַגְיוֹ, לְגַבְיָה הוּוּה שְׁלַח חֲצִים בְּרַחֲמֵי דְעֵינַן,
 מַטְרָה וְדָאִי שְׁכִינְתָא, דְּאִיְהִי אַגִּינַת עַל יִשְׂרָאֵל
 מְחוּיָא בִישָׂא סַמְא"ל.

וְלִמָּאן (דף 2 ע"א) דְּאִיְהִי אַגִּינַת עֲלִיָּה, אֲתַמֵּר
 בֵּיה (תהלים צא ה) לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה
 מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, דָּא אֲבֵר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה, אִינוּן
 ה"ה, דָּאֵת ז' אִיְהוּ אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, גּוּפָא
 דִּילִיָּה ו', רִישָׁא דִּילִיָּה י', גְּדַפּוּי ה"ה, וּבְגִין
 דָּא וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צִנָּה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ,
 צִנָּה וְסוּחְרָה שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, אֲמַתּוֹ
 דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, רִישָׁא דִּילִיָּה חֲכֻמָּה
 עֲלָאָה, צְדִיק אִיְהוּ בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, זַפְּאָה אִיְהוּ
 מָאן דְּנָטִיר בְּרִית מִילָה, וְאוּרִייתָא דְּאִיְהוּ
 עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּתִרוּיָּהוּ מְגִינִין עֲלִיָּה,
 חַד בְּעֲלָמָא דָּא, וְחַד בְּעֲלָמָא דְּאֲתִי.

תְּקוּנָא אַרְבֵּיסֵר

בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אֲתַמֵּר (שמות כג יט) רֵאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יִי'
 אֲלֵהִי"ךְ, לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֵלֵב אָמוֹ, תָּא חֲזִי
 חֲכֻמָּה עֲלָאָה עֲלָה אֲתַמֵּר (שם יג כ) קִדְשׁ לִי כָּל
 בָּכֹר, דְּכָל בְּפוּרִים עַל שְׁמָה אֲתַקְרִיאֻוּ,
 וְשְׁכִינְתָא מִתְּמָן אֲתַקְרִיאַת בְּכוֹרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי

שְׂאָדָם שְׁעֵשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וְאַחַר
 כֶּף זָנֵב, שְׁהָאָדָם הִזָּה נִקְרָא רַע,
 וְזֶה כְּמוֹ זֶה, זֶה אָדָם הִרְאִשׁוֹן
 שְׁנִטְל מֵעֵץ הַחַיִּים, וְזֶה אָדָם
 שְׁנִטְל מֵעֵץ הַמּוֹת.

אַחַר שִׁיפְלַח חִץ כְּבִדוֹ, זֶרַע יוֹרָה
 פּוּחֵץ לְגַבֵּי כְּלָה, יו"ד זֶרַע
 שְׁנִמְשֵׁף מִמֶּנּוּ, וְזֶה ז', וְנֹאמֵר בָּהּ
 לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה, וְזוֹ בַת עֵינַן,
 בֵּית קְבוּל לְזֶרַע שְׁהוּא ז' וְדָאִי.
 מֵה זֶה מַטְרָה? זֶה יֵרַח בֶּן
 יוֹמוֹ, הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה, מַטְרָה
 הִיא וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה קְטַנָּה
 מְבַפְּנִים, אֲלֵיָּה הוּוּה שׁוֹלַח חֲצִים
 בְּאַהֲבַת הָעֵינַים, מַטְרָה וְדָאִי
 הַשְׁכִּינָה, שְׁהִיא מְגַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל
 מְהַנְחֵשׁ הָרַע סַמְא"ל.

וְלִמָּי שְׁהִיא מְגַנָּה עֲלֵיו, נֹאמֵר בּוֹ
 לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֹף
 יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, זֶה אֲבֵר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו
 תִּחְסֶה, הֵם ה"ה, שְׂאוֹת ז' הִיא
 אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, הַגּוּף שְׁלוֹ ו',
 הִרְאִשׁ שְׁלוֹ י', כְּנָפָיו ה"ה,
 וּמִשׁוּם זֶה וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
 צִנָּה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ. צִנָּה וְסוּחְרָה
 שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחַתוֹנָה, אֲמַתּוֹ
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, הִרְאִשׁ שְׁלוֹ
 חֲכֻמָּה הָעֲלִיוֹנָה, הַצְּדִיק הוּוּה
 בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי הוּוּה מִי
 שְׁשׁוּמֵר בְּרִית מִילָה, וְהַתּוֹרָה,
 שְׁהִיא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׁשִׁנְיָהֶם מְגִנִים עֲלֵיו, אֶחָד
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא.

תְּקוּנָא אַרְבַּעַה עָשָׂר

בְּרֵאשִׁית, עֲלִיָּה נֹאמֵר רֵאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יו"ה
 אֲלֵהִי"ךְ, לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֵלֵב
 אָמוֹ. בָּא וּרְאָה, הַחֲכֻמָּה
 הָעֲלִיוֹנָה, עֲלִיָּה נֹאמֵר קִדְשׁ לִי
 כָּל בָּכֹר, שְׁכָל הַבְּפוּרִים נִקְרְאוּ
 עַל שְׁמָה, וְהַשְׁכִּינָה נִקְרְאֵת מִשְׁם
 בְּכוֹרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי, עֲלִיָּה נֹאמֵר